

תפ"ח (חיפה) 8086-10-14 - מדינת ישראל נ' מרוואן אבו גיליון (עציר)

פלילי - חוק העונשין - עבירות מין

var MareMakom = "תפח (חיפה) 8086-10-14 - מדינת ישראל נ' מרוואן אבו גיליון (עציר), תק-מח 2015(1),
10192(29/01/2015)";

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 8086-10-14 מדינת ישראל נ' אבו גיליון(עציר)

בפני הרכב כבי השופטים: רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד] אברהם אליקים תמר נאות-פרי

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה נגד

מרוואן אבו גיליון (עציר), ת"ז 310074307

ע"י עו"ד ליאור בר-זהר (סנגוריה ציבורית)

המאשימה
הנאשם

גזר דין

השופטת ת' נאות-פרי:

מבוא -

1. לאחר תחילת שמיעת הראיות בתיק, וטרם שמיעת עדות המתלוננת, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ובמסגרתו הודה הנאשם באישומים המיוחסים לו בכתב האישום המתוקן, בו תוארה השתלשלות האירועים הבאה:

2. ביום 16.9.2014 פגש הנאשם את המתלוננת באקראי ברח' נורדאו בחיפה. סוכם בין השניים כי המתלוננת תעניק לנאשם שירותי מין בדירתו הסמוכה תמורת 200 ₪, וזאת למרות שהנאשם ידע במועד זה כי אין בידיו את הסכום לתשלום. הנאשם והמתלוננת עלו לדירת הנאשם. הנאשם החל לפשוט את בגדיו והמתלוננת דרשה לקבל את כספה טרם קיום יחסי המין. בין השניים החל ויכוח, כאשר המתלוננת ממשיכה לסרב לקיים את יחסי המין עד אשר ישולם הסכום המוסכם מראש. במהלך הוויכוח שתה הנאשם גז למצתים. בשלב מסוים, הורה הנאשם למתלוננת להתפשט וכאשר זו סירבה - זרק אותה על המזרון והחל להפשיטה בכח. המתלוננת התנגדה והנאשם איים לזרוק עליה בקבוק בירה והיכה אותה בידיו. בהמשך החל הנאשם לחנוק את המתלוננת כאשר תפס אותה בחזקה בגרונה - ואז, כאשר התקשתה לנשום, הפסיקה את התנגדותה והנאשם הפשיטה מבגדיה. הנאשם הורה למתלוננת למצוץ את איבר מינו, היא סירבה, ואז הוא החל להכותה עם ידיו על ראשה ובפניה - והמתלוננת מצצה את איבר מינו בניגוד לרצונה. לאחר מכן, ביקש הנאשם לשכב עם המתלוננת אך היא סירבה. הוא המשיך להכותה, היא זעקה לעזרה - ובשלב מסוים הוא ביקש את סליחתה והשניים התלבשו. בהמשך, שוב שתה הנאשם גז מזגנים, והורה למתלוננת לפשוט שוב את בגדיה - תוך שהוא סוגר את דלת החדר. המתלוננת, פחדה מהנאשם ונשכבה שנית על המיטה - כאשר הוא מפשיט אותה מחלק מבגדיה ואת החלק האחר הסירה בעצמה. הנאשם נשכב

בית המשפט המחוזי בחיפה
תפ"ח 8086-10-14 מדינת ישראל נ"י אבו גיליון(עציר)

- 1 מעל המתלוננת וחיכך את איבר מינו באיבר מינה, ואז הורה לה להסתובב. המתלוננת, בפחדה
- 2 מהנאשם, נשכבה על בטנה ואז החדיר הנאשם את איבר מינו לפי הטבעת שלה, עד אשר הגיע
- 3 לסיפוקו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת סימני חניקה בצוואר וחבלה ליד עין ימין.
3. נוכח האמור, לנאשם יוחסו בכתב האישום המתוקן עבירות של מעשה סדום - לפי סעיף 4 347(ב) + 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), מעשה מגונה - לפי 5 סעיף 348 (ג1) לחוק העונשין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - לפי סעיף 380 לחוק העונשין.
4. במסגרת הסדר הטיעון, הודה הנאשם בעבירות המיוחסות לו והורשע בהתאם, אך לא היתה 7 כל הסכמה לעניין העונש.
- 8 ראיות לעונש -
- 9
5. עבר פלילי - מטעם המאשימה הוגש פלט של הרישום פלילי (ת/24) והעתקים של כתבי אישום 10 וגזרי דין, מהם עולה כי לחובתו של הנאשם ההרשעות הבאות:
- 11 (א) ת"פ (שלום חדרה) 52729-12-11, בו הורשע הנאשם בעבירה של אחזקת סכין למטרה 12 לא כשרה, שבוצעה בשנת 2010. בגזר הדין, מיוני 2014, הושת על הנאשם עונש של 13 מאסר בפועל למשך חודשיים אשר ירוצה בעבודות שירות שאמורות היו להתחיל ביום 14 8.9.2014 (להלן: "עבודות השירות");
- 15 (ב) ת"פ (שלום חיפה) 56886-10-12, שם הורשע הנאשם באיומים ותקיפה סתם כלפי השכן 16 שלו, בגין אירוע מאוגוסט 2012. דינו נגזר באפריל 2013 למאסר על תנאי בן ששה (6) 17 חודשים, אשר יופעל במידה ויעבור עבירה שעניינה תקיפה שגרמה חבלה של ממש, 18 וזאת במשך שלוש (3) שנים;
- 19 (ג) ת"פ (שלום חיפה) 47681-11-12, המתייחס לאירוע מנובמבר 2012 ואשר במסגרתו 20 הורשע הנאשם, בגין תקיפת קרובת משפחה בעודו בגילופין, בעבירות של תקיפה סתם 21 והיזק לרכוש במזיד. בחודש דצמבר 2012 הושתו עליו שלושה (3) חודשי מאסר בפועל 22 ומאסר על תנאי למשך ששה (6) חודשים, שיהיה בתוקף למשך שלוש (3) שנים, ויופעל 23 אם יורשע הנאשם בעבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.
- 24 (ד) ת"פ (שלום תל-אביב) 6002-12-11, אשר במסגרתו הרשעה בעבירת גניבה, בגין אירוע 25 משנת 2011 ועונש של מאסר על תנאי שיופעל במידה והנאשם יורשע בעבירת גניבה;
- 26 (ה) ת"פ (שלום חדרה) 50450-07-11, בו הורשע הנאשם בעבירות של איומים, תקיפה 27 חבלה ממש ותקיפה סתם - לגבי אירוע מיולי 2011. בגזר הדין, מדצמבר 2011, 28 הושתו על הנאשם עשרה (10) חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.
- 29

6. תסקיר נפגעת עבירה - בתסקיר זה, שהוכן בהסכמת המתלוננת, נכתב כי היא כבת 40, אשר 30 עלתה לישראל בגפה בגיל 20, ויחסיה עם בני משפחתה אינם טובים. המתלוננת סובלת 31 מדיכאון, הפרעות שינה וכאבי ראש כרוניים ומטופלת מזה כמה שנים, לרבות טיפולים 32

בית המשפט המחוזי בחיפה
תפ"ח 8086-10-14 מדינת ישראל נ"י אבו גיליון(עציר)

1 תרופתיים. בתסקיר נכתב כי ההתנהגות הבוטה והאלימה של הנאשם באירועים בהם עסקין
2 היוו עבור המתלוננת פגיעה נוספת ומצטברת בעולמה הרגשי המיוסר והפגוע גם כך. עוד צוין
3 כי חמש שנים עובר לאירוע הנוכחי - סבלה המתלוננת מאירוע אלים מצד בן זוגה דאז, ולכן,
4 האלימות שהופעלה כלפיה באירוע הנוכחי, גרמה לתחושות השפלה, ניצול והתעמרות
5 מוגברות. בנוסף, נכתב כי הנזק המשמעותי והקשה ביותר למתלוננת עקב מעשי הנאשם היו
6 פגיעה נפשית, המותירה פחדים, חרדות ומחשבות טורדניות שמגבירים את חוסר האמון
7 ביכולתיה להתמודד עם חייה ההישרדותיים, בתחתית שולי החברה. המתלוננת מצפה כי
8 ייגזר על הנאשם עונש שייתן ביטוי לחומרת העבירות ופיצוי כספי הולם.

7. עדויות - אמו של הנאשם ביקשה שלא להחמיר בעונש, תוך שהיא מדגישה שהנאשם לא 9 התכוון לבצע את העבירה. אחיו
של הנאשם, ביקש אף הוא להקל בעונשו של הנאשם, והסביר 10 כי הנאשם מתחרט על המעשים ומבקש להשתקם
ולפעול ל"חיים טובים יותר". 11

12 הטיעונים לעונש -
8. טיעוני המאשימה - באת כוחה של המאשימה הגישה טיעון כתוב לעניין העונש והוסיפה 13 וטענה במהלך
הדין. המאשימה מציינת את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ואת 14
העובדה שהמדובר באירוע מתמשך הכולל שני מעשי סדום, מעשה מגונה ותקיפה
שגרמה 15 חבלה של ממש. עוד מודגש כי העובדה שהנאשם ידע שאין ברשותו כסף
על מנת לשלם 16 למתלוננת, מלמדת על כך שהוא תיכנן את המהלכים - ובכך
חומרה יתירה. ניתן דגש לפגיעה 17 הקשה למתלוננת - תוך הפניה לחבלות
הנראות במוצגים ת/22 ו-ת/22א. צוין בנוסף כי נטילת 18 "גז המצתים" פעמיים
במהלך האירוע מהווה נדבך נוסף בחומרתו. המאשימה מבקשת כי 19 יקבע
שמתחם הענישה הראוי הינו בין שמונה (8) לבין ארבע עשרה (14) שנות מאסר
וסבורה 20 כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף העליון בתוך המתחם, תוך הפניה
לפסיקה רלבנטית. עוד 21 מפנה המאשימה לעבר הפלילי של הנאשם, המלמד על
מסוכנותו ועל כך שעונשי מאסר על 22 תנאי שרובצים על שכמו - אינם מהווים
הרתעה מספיקה. בהקשר זה המאשימה עותרת 23 להפעלת שני מאסרים
מותנים (הפורטו מעלה), הראשון - מאסר על תנאי בן ששה (6) חודשים 24 אשר הוטל
על הנאשם בת"פ (שלום חיפה) 47681-11-12 והשני - מאסר על תנאי בן ששה (6)
25 חודשים אשר הושת על הנאשם במסגרת ת"פ (שלום חיפה) 56886-10-12. המאשימה
טוענת 26 כי יש להפעיל את שני עונשי המאסר המותלה במצטבר לעונש אשר יושת
עמוד 4

בתיק הנוכחי, 27 לרבות לאור כך שכל אחד מופעל בגין עבירה אחרת. בנוסף, נטען כי את העבירות נשוא התיק השירות שהוטלו עליו במסגרת ת"פ (שלום מעלה, אשר אמורות היו להתחיל ביום 8.9.2014. היות והנאשם 16.9.2014, מן הסתם הוא הספיק לבצע רק חלק קטן בלבד מתוך עבודות ובהתאם - טוענת המאשימה כי יש לקבוע שימי המעצר בתיק הנוכחי לא "ינוכו" פעמיים - הן בנוגע למאסר בתיק זה והן בנוגע למאסר בתיק בגין החזקת הסכין (בעקבות) 33 ההפסקה המינהלית הצפויה של עבודות השירות). 34

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 8086-10-14 מדינת ישראל נ"י אבו גיליון (עציר)

9. טיעוני ההגנה - בא כוחו של הנאשם ביקש להדגיש בטיעונו כי הנאשם, הגם שלחובתו עבר פלילי, אינו עבריין מין ומעולם לא היה מעורב בעבירות עם נופך מיני. עוד הוא מצוין כי ההרשעות הקודמות התייחסו לעבירות אלימות ברף הנמוך, והגם שאין להקל ראש בביצוען - אין המדובר על מי שנוהג באלימות קשה כדרך חיים. עוד נטען כי המפגש בין הנאשם לבין המתלוננת היה אקראי, בסמוך לביתו של הנאשם, וכי סביר להניח שהמתלוננת היתה זו אשר פנתה אל הנאשם והציעה את שירותיה - ומכאן שהוא לא תיכנן מראש "לתור אחר קורבנות" ולבצע את זממו. עוד מתבקש בית המשפט לתת את הדעת לכך שעל פי כתב האישום - השימוש באלימות פיזית פסק בשלב מוקדם של האירוע ולאחר מכן, המתלוננת פעלה עקב מורא ופחד מהנאשם, אך ללא הפעלת אלימות מצדו. עוד נטען כי לו הנאשם היה משלם למתלוננת את הסכום שביקשה - 200 ₪ - "לא היינו נמצאים פה". בנוסף, נטען כי נסיבות חייו של הנאשם אף הן אינן קלות, כי הפרוטה אינה מצויה בכיסו, כי הוא עובד לפרנסתו כשוטף כלים במסעדה וכי אין להחמיר עמו את הדין. לגבי מתחם הענישה - לא צוין מתחם ספציפי אך נטען כי הדוגמאות שאליהן הפנתה המאשימה משקפות רף ענישה לגבי מקרים קשים בהרבה, תוך חטיפת הקורבנות, הפעלת אלימות קשה ומסכת התעללויות חמורה בהרבה, וזאת תוך הפניה לפסקי דין בהם רף הענישה היה נמוך בהרבה. באשר לעונשי המאסר המותנים - התבקש בית המשפט שלא להפעיל במצטבר, ולמצער - את חלקם בלבד. באשר לקנס או פיצוי - הודגש כי לנאשם אין אמצעים כלכליים, במיוחד לאור כך שנעצר בספטמבר 2014 ומאז אינו עובד.
10. הנאשם הביע את חרטתו, ביקש להודות בטעותו, טען כי הוא היה תחת השפעת אלכוהול 19 וביקש להדגיש כי הוא לא לקח את המתלוננת בכח לביתו.
- שיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם -
11. מעשי העבירה אותם ביצע הנאשם קשים ביותר. הנאשם, לצורך סיפוקו המיני, פגע שוב ושוב במכותיו, הן בניסיונו לחנוק אותה והן בשלושת המעשים המיניים הבוטים

שביצע - והכל בניגוד להסכמתה של המתלוננת, אשר הובעה באופן ברור וחד משמעי.
 24 צורך להכביר מילים בדבר חומרת המעשים, אשר כוונתו כלפי מי ששייכת
 לאוכלוסייה
 25 מוחלטת שבדרך כלל מתקשה להגן על עצמה מפני מעשים מעין
 26 ואשר לעיתים אף נמנעת מלהתלונן לגבי מקרים
 27 דומים.

ריבוי עבירות -

12. עסקינן באירוע אחד מתמשך, ולא בכמה אירועים נפרדים, הגם שכלל כמה מעשים נפרדים
 29 והתמשך על
 פני פרק זמן - בבחינת "ריבוי עבירות" (ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל
 30 (4.12.13); ע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל (3.2.14)). מכאן, שעל פי סעיף 40י'
 לחוק
 31 העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם לאירוע כולו ולגזור עונש
 32 בשל אותו האירוע. 33
 כולל לכל העבירות

בית המשפט המחוזי בחיפה
 תפ"ח 8086-10-14 מדינת ישראל נ' אבו גיליון(עציר)

העיד החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו -

1
 13. במעשיו פגע הנאשם קשות באינטרס השמירה על שלום הציבור ובטחונו - וזאת דווקא על
 2 רקע העובדה
 3 שהמתלוננת נמצאת בשוליה של החברה ונמנית על אחד מהסקטורים
 המוחלשים ביותר של הציבור. הפגיעה חמורה במיוחד בשל העובדה שעסקינן בעבירות
 4 עליהן נאמר לא פעם כי הן פוגעות בערך החברתי של שמירה על שלמות גופה
 מין,
 של האישה, על
 5 כבודה, על האוטונומיה שלה ועל זכותה לבחור את אשר תעשה
 בגופה, וכפי שנפסק, לא אחת:
 6

7 "לכל אישה זכות על גופה. זכות לכבוד. זכות לחירות. אין לאף אחד את הזכות
 8 ליטול כל אלה ממנה"

9 (ע"פ 3372/11 קצב נ' מדינת ישראל, פסקה 410 (10.11.2011)).

14. על בתי המשפט לתת יד בהגנה על אותה שלמות הגוף, על אותו כבוד ועל אותה אוטונומיה, 10 לגבי כל אישה באשר
 היא, כולל אשה בזנות. עוד בע"פ 1641/94 אסולין נ' מדינת ישראל, 11 פסקה 5 (1.12.1994), נפסק
 כי: 12

13 "פרוצה העומדת על אם הדרך אינה הפקר, זכאית היא להגנה על חירותה ועל
 14 כבודה, אפילו עוסקת היא במלאכה בזויה. לפיכך, מי שמבצע מעשה אונס בפרוצה,
 15 ראוי לעונש ההולם את חומרת העבירה, ללא כל קשר עם עיסוקה."

16 ובעקבות דברים אלו, בת"פ (מחוזי חיפה) 176/01 מדינת ישראל נ' קובלנקו (31.10.2001),
 17 נפסק כי:

18 "אותן נשים העוסקות בזנות הן בדרך-כלל אלו אשר המציאות הכלכלית כפתה
 19 עליהן להיאנס, מהבחינה המהותית (גם אם לא במובן הפלילי) מדי יום. מציאות
 20 חייהן של העוסקות בזנות הינה אונס מתמשך כתוצאה ממצוקה. דווקא בנסיבות
 21 אלו, סבורים אנו כי שלילת החירות המועטה שנותנה למתלוננת על גופה וביצוע
 22 האינסוף בה הוא נסיבה לחומרה, ובכל מקרה לא ניתן לראות בכך נסיבה מקילה. גם
 23 פרוצה ראוייה להגנת בית המשפט וגופה אינו הפקר. מעבר לפגיעה שכבר נגרמת

עמוד 6

24
25

לה מעצם האילוף לעסוק בזנות, אין כל מקום להכיר, ולו ברמז, במצב בו יותר דמה והפגיעה בה תיחשב כשונה בחומרתה מפגיעה בכל אדם אחר".

15. בהמשך, בע"פ 204/09 יוחיב נ' מדינת ישראל, פסקה 30 (2.12.2010), בדחותו ערעור על 26 הרשעה ועל חומרת הענישה בנוגע לעבירה דומה, אשר בוצעה כנגד מי שהגיעה לביתו של 27 הנאשם, קבע בית המשפט העליון כי:

28

29
30
31

"למותר לציין כי לנסיבות הגעתה של המתלוננת לבית המערער אין חשיבות של ממש כאשר בוחנים את חומרת המעשים, וגם היא, ככל אישה, זכאית להגנה על זכויותיה וגופה אינו הפקר".

16. בדומה, ראו את הדברים שנאמרו בע"פ 9687/11 סורי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 לפסק דינה 32 של השופט ארבל (21.11.2013), שם דובר "רק" בהטרדה של מי שהנאשם סבר שהינה 33 "פרוצה", כדבריו, בזו

הלשון: 34

35
36

"אם אין זה ברור די הצורך, אדגיש זאת בכל לשון: הטרדתה המינית של יצאנית אינה נבדלת במאומה מהטרדתה המינית של כל אישה אחרת, ושתיהן אסורות על-

בית המשפט המחוזי בחיפה
תפ"ח 8086-10-14 מדינת ישראל נ' אבו גיליון(עציר)

1
2
3
4
5
6
7
8

פי חוק. עיסוקה של אישה כיצאנית (כביכול) אינו מתיר או מכשיר בשום אופן את הטרדתה, יהיו הנסיבות אשר יהיו. אל לו למערער לצפות ליחס סלחני מבית המשפט בנימוק שהטריד אישה העוסקת במתן שירותי מין. לא נביע יחס שכזה כלפי מי שמבצע עבירות, ועבירות מין בפרט, ביצאניות דווקא, שהן כידוע טרף קל לעבירות מסוג זה. לא אחת עמדנו בבית משפט זה על כך שאישה העוסקת בזנות זכאית - ככל אישה - להגנה על כבודה, כמו-גם על שלמות גופה ונפשה..."
וראו דברים דומים בע"פ 3920/09 חיגאזי נ' מדינת ישראל (17.07.2012); ובתפ"ח (מחוזי נצרת) 5893-06-12 מדינת ישראל נ' סעאידה (17.03.2013), לאמור:

9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

"זנות הינה פרקטיקה של דיכוי וניצול פערי כוח, אף אם העוסקת בזנות רואה בעיסוקה ביטוי לאוטונומיה עצמית ובחירה חופשית. מציאות הזנות היומיומית הינה קשה ואכזרית והעוסקות בה סובלות בהכרח מהשפלות, פגיעות פיזיות ותחלואים שונים.
פרופ' שולמית אלמוג (ראו: שולמית אלמוג, "זנות ודיני העבודה", עבודה חברה ומשפט י"ב (2010) בעמ' 313) טבעה למעשה את המונח "מס קלון חברתי" בבואה לתאר את היעדר הבחירה, את המס החברתי אותו אנוסות לשלם בהכרח כל העוסקות בזנות. מדובר במחיר חברתי ותדמיתי גבוה לעין ערוך - המרת הזהות האישית בזהות החד מימדית של "זונה" מבלי יכולת להתנער מתדמית זו. "מס הקלון החברתי" מוביל לטיעון מעין זה שבפנינו, לפיו יש "להתחשב" במבצעי עבירות מין בנשים העוסקות בזנות.

20
21
22
23
24

על בית המשפט כמעצב מדיניות, לבטל רטוריקה זו ולקבוע כי עבירות מין המבוצעות כנגד נשים אשר בחרו לעסוק בזנות, אין בהן מימד חומרה מופחת אלא אף פגיעה וניצול במדרג גבוה יותר. מדובר בנשים חלשות, פגיעות וראויות להגנה ואין להבחין חלילה בין "זונה" ל"אדם". אונס הוא אונס ואין משנה עיסוק המתלוננת.

נשים 25

17. עוד באשר לערכים החברתיים אשר בהם פגע הנאשם, אפנה לספרה של פרופ' שולמית אלמוג

26

מופקרות" (תשס"ח) ולמאמרה של דר' נויה רימלט, "על זנות, מגדר ומשפט פלילי:

יג'

הרהורים על הצעת החוק להפללת צרכני זנות", משפט וממשל עמוד 7

27

תשע"א.

18. אם הארכת ביטויים ואסמכתאות - הדבר נובע מהצורך לחדד ולהבהיר חד משמעית כי 28 אין מקום לכל טענה בדבר הקלות שיש ליתן למי שפוגע בנשים כגון המתלוננת בתיק זה, וכי 29 הפגיעה בה פוגעת בדרגת החומרה הגבוהה ביותר בערכים המוגנים המתוארים מעלה - ככל 30 אישה אחרת וככל קורבן אחר של עבירות מין. 31

32

מדיניות הענישה הנהוגה -

19. נסקור כמה מפסקי הדין שעשויים לסייע בידינו, "מהכבד אל הקל", בהתייחס לעונשי 33 המאסר בפועל בלבד: 34

35 בע"פ 5167/09 דרביקין נ' מדינת ישראל (01.02.12) הורשע הנאשם בעבירות אינוס, מעשה
36 סדום, תקיפה, איומים וכליאת שווא - עבירות שבוצעו כנגד אישה העוסקת בזנות במשך
37 יממה. ביהמ"ש העליון הפחית את עונשו לכדי שש עשרה (16) שנים בפועל, נוכח נסיבות חייו
38 הקשות של הנאשם.

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 8086-10-14 מדינת ישראל נ' אבו גיליון(עציר)

1 בע"פ 204/09 יוחייב נ' מדינת ישראל (2.12.2010) ההרשעה היתה בעבירות של אינוס
2 בנסיבות מחמירות, מעשה סדום בנסיבות מחמירות, כליאת שווא ופגיעה בנסיבות מחמירות.
3 הנסיבות שם היו קשות ביותר, תוך שהנאשם היכה את המתלוננת בראשה מספר פעמים
4 בחפץ הדומה ללהב של גרזן, כלא אותה בדירה תוך ביצוע המעשים המיניים הקשים במשך
5 שעות ותוך שבניסיונה להימלט - קפצה המתלוננת מהמרפסת וספגה חבלה רב-מערכתית
6 קשה. שם נגזרו על הנאשם חמש עשרה (15) שנות מאסר.
7 בתפ"ח (מחוזי נצרת) 5893-06-12 מדינת ישראל נ' סעאידה (17.03.2013) המדובר היה
8 בחברתם של שניים יחדיו, לביצוע אונס של אישה בזנות, תוך הפעלת אלימות - כאשר האחד
9 נדון למאסר בפועל של חמש עשרה (15) שנים והשני - למאסר בן שמונה וחצי (85) שנים (אם
10 כי פסק הדין אינו חלוט).
11 בת"פ (מחוזי חיפה) 176/01 מדינת ישראל נ' קובלנקו (31.10.2001) הנאשם, ביחד עם אחר,
12 ארבו למתלוננת (אשר עסקה בזנות) בפתח ביתה, שלפו סכין ותחת איומיו אילצו אותה
13 להכניסם לביתה. שם, קרעו באמצעות הסכין את בגדיה, היכו אותה, חנקו אותה עד שהחלה
14 לאבד את הכרתה ואז אנסו אותה - בזה אחר זה. העונש שהושת בגין העבירות היה ארבע
15 עשרה (14) שנות מאסר בפועל.
16 בתפ"ח 967/02 מדינת ישראל נ' אבו גלידאן (14.02.03), הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה,
17 חטיפה לשם עבירת מין, אינוס ומעשים מגונים ונגזר דינו לשנים עשרה (12) שנות מאסר.
18 בת"פ (ב"ש) 964/02 מדינת ישראל נ' מטרס (14.12.2004), הורשע הנאשמים 1 ו-2 באינוס

בנסיבות מחמירות, ניסיון למעשה סדום, איומים, סחיטה באיומים והדחה בחקירה, של העוסקת בזנות, ונגזרו על האחד עשר (10) שנות מאסר בפועל ועל האחר - אחת עשרה (11) שנים.

בתפ"ח 1142/03 מדינת ישראל נ' חן-חלכלי (22.03.05) הורשע הנאשם בעבירת אינוס, חטיפה ונהיגה בזמן פסילה. בנסיבות שם הנאשם נהג ללא רישיון, תפס את המתלוננת, דחפה לרכבו, נעל את הדלתות, עצר את הרכב באזור תעשייה וביצע את מעשה האינוס. הנאשם נדון לעשר (10) שנות מאסר בפועל.

בתפ"ח 35796-09-10 מדינת ישראל נ' גרמסיון (23.11.2011), הורשע הנאשם באינוס של מתלוננת אחת, שעיסוקה ביצאנות, ובניסיון אינוס של מתלוננת נוספת צעירה. בית המשפט שם מציין כי התחשב לקולא בכך שהנאשם נתן זר, ללא כל משפחה וכי מצבו הנפשי קשה, וגזר עליו, לגבי שני המקרים מאסר בפועל של שבע (7) שנים.

בתפ"ח 19586-08-11 מדינת ישראל נ' רייטבורג (10.4.2013), הורשע הנאשם באינוס, ביצוע מעשה סדום בנסיבות מחמירות ומעשה מגונה - בעודו משמש כמעסה של המתלוננת באתר ספא. בית המשפט גזר עליו מאסר בפועל של שש (6) שנים.

בית המשפט המחוזי בחיפה
תפ"ח 8086-10-14 מדינת ישראל נ' אבו גיליון(עציר)

בע"פ 8523/99 + 8526/99 דורוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(4) 837, הורשעו שני נאשמים בעבירות של כליאת שווא, מעשה סדום בנסיבות אינוס, אינוס, איומים ושיבוש מהלכי חקירה - וזאת לאחר שהשניים הזמינו לדירתו של האחד את המתלוננת, העוסקת בזנות, וביצעו בה מעשים מיניים שלא בהסכמתה תוך כליאתה בדירה והשמעת איומים. על כל אחד מהם נגזרו חמש (5) שנות מאסר.

בתפ"ח 7451-01-12 מדינת ישראל נ' ויל, (26.8.2013), התברר ענינו של נאשם אשר הורשע באינוס קטינה, שהיתה במצב של שכרות, תוך ניצול מצבה. נקבע כי מתחם הענישה יהא בין ארבע לבין שבע שנות מאסר, ונגזרו על הנאשם חמש (5) שנות מאסר.

בע"פ 1641/94 פלוני נ' מדינת ישראל (1.12.1994) - התברר עניינם של שני מתנדבים במשמר האזרחי, אשר אספו אל רכבם יצאנית, ודרשו ממנה להתמסר להם - שאם לא כן תיעצר. המתלוננת, מפאת חששה, נעתרה לדרישתם והם הורשעו בביצוע אינוס וניצול לרעה של כוח המשרה. על האחד הושת עונש של שלוש (3) שנות מאסר ואילו על השני, חמישה עשר (15) חודשי מאסר בפועל בלבד, אם כי דומה כי מקרה זה אינו משקף את רף הענישה הראוי ויש לראות כי המדובר היה בשני צעירים (האחד קטין) ללא כל עבר פלילי.

20. עם זאת, ולמרות הסקירה דלעיל, יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה הינה אך בגדר שיקול מספר שיקולים שיש לשקול לשם קביעת המתחם והיא אינה משום תחליף הולם להגדרת המתחם עצמו (ע"פ 4815/13 מדינת ישראל נ' אלעוקבי (1.1.2014), פסקה 15 אחד מבין

לפסק
ומקרה.

18

19

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה -

21.	סעיף 40ט לחוק מונה את הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה בהן נדרש בית המשפט לקולא או לחומרא, בבואו לקבוע את מתחם הענישה ההולם - ככל שנסיבות שכאלו	מתקיימות	במקרה
22.	הנדון.		

22. כך למשל יש להתחשב בתכנון שקדם לעבירה - כאשר במובן מסוים ניתן לומר שהנאשם תיכנן את העבירות, שעה שהזמין את המתלוננת לדירתו, לאחר שסוכם שישולם 200 ₪, ללא שהיה לו את הסכום לתשלום - ונשאלת השאלה - מה ציפה הנאשם שיקרה?

23. נסיבה נוספת שיש לקחת בחשבון הינה הנזק שנגרם מביצוע העבירה. במקרה זה, לאור
בתסקיר נפגעת העבירה, המדובר בנזק נפשי, אשר מלווה - ועתיד עוד ללוות - את
27 המתלוננת בעתיד, תוך שהוא מצטבר למצבה הנפשי הקשה והשברירי, עובר לאירועים -
28 ובמובן הזה - יש לראותה כ"גולגולת דקה" (ע"פ 3873/08 אטיאס נ'
מדינת ישראל 29 (6.9.2010); ע"פ 4890/01 פלוני נ' מדינת ישראל,
פ"ד נו(1) 594, 605-606; ע"פ 5382/04 מרגוליס נ' מדינת ישראל
31 (4.6.2006)).

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 8086-10-14 מדינת ישראל נ"י אבו גיליון (עציר)

24. נתון נוסף רלבנטי לחומרא הינו מדרג האלימות בה נהג הנאשם במהלך האירוע - כאשר הדגש החניקה, אשר בעטיו הפסיקה המתלוננת להתנגד, בשלב מסוים.

3

סיכום לגבי מתחם העונש ההולם -

25. לאור כל האמור, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, 4 במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - אציע לקבוע כי מתחם 5 הענישה יהא בין שמונה (8) לבין ארבע עשרה (14) שנות מאסר לריצוי בפועל, כפי שמציעה 6 המאשימה, ובנוסף - מאסר מותנה (והכל בזיקה 7 העונש המזערי (בשיעור של רבע 8 מהעונש המירבי)).

26. בנוסף, אציע לקבוע כי מן הראוי להשית על הנאשם במקרה זה פיצוי הולם לטובת המתלוננת, 9 אשר יהא בו כדי לפצותה על סבלה ולהמחיש לנאשם את אחריותו כלפיה (ע"פ 3818/99 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3), 721 (2001)).

27. בהקשר זה, אבקש להפנות למאמרו של פרופי שולמית אלמוג וד"ר קארין כרמית יפת, אשר עמוד 10

- להתפרסם בגיליון הקרוב של כתב העת "משפטים" ואשר כותרתו: "בדרך לתיקון הישראלי". במאמר זה, 13 'קלקלת המין': לקראת המשגה חדשה של מיניות נשית במשפט הישראלי". במאמר זה, 14 סוקרות המחברות היבטים רבים של המונח "כלכלת מין", דהיינו - המשגת התופעה בה מין (בדרך כלל) רוכשים באמצעים מוחשיים- (בדרך כלל). המחברות טוענות כי אם נישם על "כלכלת בסיסיים - אזי שהעובדה שהנשים מחזיקות בידן (אן בגופן) משאב 18 יקר ערך הזוכה לביקוש גבוה, אמורה היתה להקנות להן כח ועוצמה - בתחומים אין ספור. 19 דע עקא, שלא כך הם פני הדברים והמחברות מדגימות כיצד השימוש במין הפך לאמצעי במאמר המרתק, מנתחות מציעות דרכי שינוי ומהפך תודעתי פיצוי לטובת המתלוננת, כפי שאציע 20 לדיכוי נשים ולא להעצמתן - תוך כינוי התופעה "קלקלת מין". 21 המחברות את הסיבות לכך, את ההשלכות שיש לדבר ואף 22 מקיף. על רקע האמור, בין היתר, יש להשית עליו 23 בהמשך. 24 25 העונש המתאים לנאשם - 28. נותרה אם כן גזירת דינו של הנאשם הספציפי דכאן, לרבות בזיקה לנסיבותיו האישיות של 26 הנאשם שאין קשורות בביצוע העבירה, כמו גם בשאר הפרמטרים המפורטים בהוראות 27 החוק (ע"פ 1127/13 גברזגי ני מדינת ישראל (15.1.14)), וכבר נפסק לא אחת כי - 28 29 "מלאכת גזירת העונש אינה מלאכה שרירותית, אך גם איננה מדע מדויק. עניין היא לשיקול דעת הנסמך על הערכת מכלול הנסיבות והשיקולים, תוך מתן משקל לנסיבותיו המיוחדות של העבריין, לאופיין של העבירות ולנסיבות ביצוען במקרה הנדון ולשיקולים הנוגעים לאינטרס הציבורי ובכללם שיקולי הרתעה, גמול, שיקום והגנה על שלום הציבור" - 30 31 32 33 34 (ע"פ 6683/13 מיכאל ניסנוב ני מדינת ישראל (5.1.14)).
- בית המשפט המחוזי בחיפה
תפ"ח 8086-10-14 מדינת ישראל ני אבו גיליון(עציר)
- 1 נסיבות אשר אינו קשורות בביצוע העבירה - 2 סעיף 40 ג(ב) לחוק העונשין קובע כי בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את עונשו בהתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40א, ובלבד 3 שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם, אלא בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום 4 הציבור. כאן ניתן למנות בין היתר את הפגיעה של העונש בנאשם, 5 נטילת האחריות של הנאשם, מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה, שיתוף החוק, עברו הפלילי של הנאשם או העדרו, ועוד. 7 30. במקרה דכאן, יש לזקוף לחובת הנאשם את עברו הפלילי, המתואר מעלה - ממנו עולה כי עבירות, לרבות איומים, תקיפות הגורמות חבלה של ממש ועבירות אלימות 8 הורשע בכמה 9 נוספות עמוד 11

- והכל למרות גילו הצעיר (יליד 1988). עוד יש לראות כי הושתו על הנאשם בעבר 10 עונשי מאסר בפועל לתקופות לא מבוטלות וכן עונשי מאסר על תנאי - ובכל אלה לא היה די זה.
- 11 על מנת להרתיעו מלבצע את העבירות נשוא הליך 12
31. בנוסף, סעיף 40 מאפשר לבית המשפט להחמיר בענישה, בגבולות מתחם הענישה ההולם, 13 בשל הצורך בהרתעת הרבים - ובמקרה זה, יש לעשות כן. 14
32. יש לזקוף לקולא את עובדת הודאת הנאשם טרם שהעידה המתלוננת בתיק, באשר היה בכך ממנה את הקושי המשמעותי הטמון בכך. ראו בהקשר זה כי על פי התסקיר, 15 כדי לחסוך והתייחסותה של עורכת התסקיר לנכונותה של המתלוננת לשתף אותה בחלק מהמידע, 16 דומה 17 כי עשוי היה להיגרם למתלוננת נזק נפשי נוסף לו היתה מעידה ונחקרת. 18
- סיכום וגזר הדיו - 19
33. סיכום של דבר, במכלול השיקולים, בהתחשב במתחמי הענישה שנקבעו לעיל ולאחר 20 ששקלתי השיקולים לחומרא מחד גיסא והשיקולים לקולא מאידך גיסא, והואיל ו-"העיקרון 21 המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו 22 של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (כקבוע בסעיף 40ב' לחוק העונשין, לאחר 23 תיקון 113 לחוק), אציע לחברי להרכב לגזור על הנאשם את העונשים כדלקמן, לגבי כל 24 העבירות: 25
34. מאסר בפועל למשך עשר (10) שנים. בנוסף, יופעל המאסר על תנאי מתיק ת"פ (שלום חיפה) 26 47681-11-12, כך שיושתו על הנאשם ששה (6) חודשי מאסר נוספים - וזאת במצטבר לעונש 27 שהוטל עליו בתיק זה. בנוסף, ואף זאת במצטבר - יופעל המאסר על תנאי מתיק ת"פ (שלום חיפה) 56886-10-12, כך שיושתו על הנאשם עוד ששה (6) חודשי מאסר. הפעלת העונשים 29 המותנים תהא במצטבר - בהתאם להוראות סעיף 58 לחוק העונשין, ובמיוחד לאור הצורך 30 בהדגשת מדיניות הרתעתית במקרה זה (ע"פ 1880/14 עמאש נ' מדינת ישראל (19.11.2014)). 31 מכאן, שבסך הכל אורך המאסר בפועל יהא של אחת עשרה (11) שנים. 32

בית המשפט המחוזי בחיפה
תפ"ח 8086-10-14 מדינת ישראל נ' אבו גיליוו(עציר)

35. מניין המאסר הנקוב מעלה יחל במעצרו של הנאשם - 16.9.2014. 1
36. בכל הנוגע לעבודות השירות שהוטלו על הנאשם בת"פ (שלום חדרה) 52729-12-11 - ככל 2 שיחליט הגורם המוסמך להפקיע את עבודות השירות ממילא יהיה על שב"ס לערוך את 3 תחשיב משך תקופת המאסר הכולל וזאת בהתאם לסמכותו כדין. ככל שיחלוק מי מהצדדים 4 על התחשיב שיערוך שב"ס וקביעתו לעניין משך המאסר, כי אז פתוחה הדרך לפנות לבית 5 המשפט המוסמך בעתירה

37. הנאשם אף ישלם למתלוננת פיצוי כספי בסך 50,000 ₪ וזאת באמצעות הפקדת סכום זה 7 בקופת בית המשפט עד ליום 1.6.2015. המאשימה תמציא את פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט. 9

תמר נאות פרי, שופטת

השופט רי שפירא, סגו נשיא [אב"ד]:
אני מסכים.

רוו שפירא, סגו נשיא [אב"ד]

השופט אי אליקים:
אני מסכים.

אברהם אליקים, שופט

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 8086-10-14 מדינת ישראל נ' אבו גיליון (עציר)

1

הוחלט כאמור בגזר דינה של השופטת נאות פרי.

2

הנאשם ירצה תקופת מאסר כוללת, בהתאם לרכיבים המפורטים בסעיף 34 לגזר הדין, של אחת 3 עשרה (11) שנים, שמניין מיום מעצרו, 16.9.2014.

4

5

אנו מחייבים את הנאשם לשלם למתלוננת פיצוי כספי בסך ₪ 50,000. סכום הפיצוי יופקד בקופת 6 בית המשפט עד ליום 1.6.2015.

7

8

בכל הנוגע לאופן ריצוי מאסר בגין הפקעה צפויה של תקופת מאסר שנגזר על הנאשם לרצות 9 בעבודות שירות - בעניין זה יחול האמור בסעיף 37 לגזר הדין.

10

11

אנו מתירים את פרסומו של גזר הדין. נאסר לפרסם כל פרט מזהה של המתלוננת (פרטים שלא 12 צוינו בגזר הדין ואולם מופיעים, באופן חלקי, בכתב האישום).

13

14

15

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתו+ 45 ימים מהיום.

16

17

ניתן היום, ט' שבט תשע"ה, 29 ינואר 2015, במעמד הצדדים ובאי כוחם.

תמר נאות פרי, שופטת

אברהם אליקים, שופט

רון שפירא, סגן נשיא

[אב"ד]

18